

[Miljøministeren.]

nemført som en hastesag lige før folketingets sommerferie. Loven tager jo specielt sigte på at give støtte til miljøinvesteringer, som medfører en betydelig beskæftigelseseffekt. I forbindelse med fremsættelsen af dette forslag bebudede regeringen, at den i den kommende folketingssamling agtede at fremsætte et lovforslag om en mere langsigtet støtteordning. Man ville heri bl. a. søge at tilgodese de projekter, som ikke opnåede støtte efter den midlertidige støtteordning, idet man i øvrigt ville lægge hovedvægten på investeringernes miljøeffekt.

Der har vist sig en meget stor interesse for ovennævnte lovs støttemuligheder. Da fristen for ansøgning om støtte udløb den 1. september 1975, var der indkommet i alt ca. 900 ansøgninger for en samlet værdi af ca. 800 mill. kr. Miljøstyrelsen har endnu ikke taget stilling til, hvor mange af disse ansøgninger der vil være støtteværdige, men har skønnet, at ansøgninger for ca. 200 mill. kr. falder uden for lovens støtteordning, fordi det drejer sig om nye virksomheder. Det kan på baggrund heraf allerede nu siges, at en del af de støtteværdige ansøgninger vil få afslag, og det er derfor vigtigt, at der åbnes mulighed for at afløse den midlertidige støtteordning med den her foreslåede ordning. Det forventes, at en samlet indstilling kan foreligge til min afgørelse midt i november.

Det ovennævnte forhold begrundes naturligvis i sig selv ikke, at staten yder en mere langsigtet støtte. Dette forslag skal sammenholdes med miljøreformens grundlæggende princip om, at den, der forurener, selv skal betale de udgifter, som er forbundet med bekæmpelse af denne forurening. Dette er også et grundlæggende princip i EF's miljøpolitik og er accepteret af det danske erhvervsliv. Imidlertid har de virksomheder, som var i drift før miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden den 1. oktober 1974, ikke kunnet tage højde for miljøreformens krav i deres anlægsplanlægning. Hertil kommer, at kravene i visse situationer skal opfyldes meget hurtigt. Endelig kan kravene være af stor økonomisk rækkevidde såvel totalt som for den enkelte virksomhed. Regeringen har derfor fundet det rimeligt i en overgangsperiode efter miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden at give støtte til virksomheder, som var i drift den 1. oktober 1974. Man

sikrer herved en effektiv gennemførelse af miljøbeskyttelseslovens målsætning samtidig med, at man ved fastsættelsen af ordningens gyldighedsperiode til den 31. december 1980 har ønsket at få indført „forureneren betaler-princippet“ for bestående virksomheder inden for en rimelig periode.

Dette lovforslag tager, ligesom ovennævnte lov om midlertidig støtte til miljøinvesteringer, sit udgangspunkt i betænkningen om støtte m. v. til gennemførelse af forureningsbegrænsende foranstaltninger af 8. april 1975.

Lovforslaget åbner mulighed for at give støtte til bestående virksomheders investeringer i projekter, der medfører en væsentlig reduktion af virksomhedernes forurening. Der kan ikke gives tilsagn om støtte efter den 31. december 1980. Lovforslaget indeholder hjemmel til at give støtte i form af rentenedslag, statsgaranti og tilskud. Der foreslås nedsat et miljøkreditråd, som skal træffe afgørelse i støttesagerne. Afgørelserne er af administrative natur gjort endelige. Miljøministerens politiske kontrol med miljøkreditrådet sikres ved, at ministeren kan pålægge rådet at ændre en hidtil fulgt praksis. Miljøkreditrådet skal i sine afgørelser vurdere, om projektet, som der søges om støtte til, er i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens målsætning samt med den sammenfattende fysiske planlægning, herunder med regionplanlægningen.

Lovforslaget adskiller sig på enkelte punkter fra den nævnte betænkning. Efter udvalgets indstilling skulle der gives fuldt skattemæssigt fradrag for de første 50.000 kr. med fri fordeling af udgifterne over 5 år.

Man har imidlertid ment, at en sådan ordning bl. a. ville være administrativt kompliceret. Denne ordning er derfor i det foreliggende lovforslag erstattet af en direkte tilskudsordning for investeringer mellem 20.000 kr. og 50.000 kr.

Det har ligeledes vist sig nødvendigt at fastsætte særlige regler om støtte til virksomhedernes anlægsbidrag i forbindelse med tilslutning til offentlige spildevandsanlæg.

Der er afsat 240 mill. kr. til ordningen, således at den årlige udgift for staten vil blive på ca. 50 mill. kr. Hermed vil godt $\frac{2}{3}$ af de investeringer, som skønnes omfattet af forslaget, kunne støttes.

Jeg vil til slut gerne fremhæve, at det er